

PASSANDE, n. 4. Se *Passning*. — *Adj.* 1. (egentl. part. pres. af *Passa*, v. n.) Som passar, är lämplig, tjenlig, höfves, anstår. *Iakttaga ett p. uppförande.*

PASSARE, m. 3. (handtv.) Cirkelinstrument.

PASSATO, pasáto. (handelst.; ital.) Nästlidne månad.

PASSERA, v. n. 1. (fr. *Passer*, af lat. *Passus*, steg) 1) Gå ell. fara. *P. in, igenom, förbi, öfver. På resan till G. p-de jag genom staden Z.* — 2) (om tid) Förflyta, förgå. *En lång tid har sedan dess p-t.* — 3) Tilldraga sig, hända, förefalla. *Det p-r ingenting märkligt nu för tiden. En händelse p-de, som väckte största uppeende.* — 4) Duga, gå an, vara antaglig. *Det kan p. så länge. Sådant får icke p., ej tillåtas.* — 5) *P. för*, anses, gälla för. *Han p-r för vittler. Vilja p. för lärd.* — V. a. Tillbringa. *Vi p-de der tre veckor. P. tiden med läsning.*

PASSERLIG, a. 2. Se *Passabel*.

PASSERLÄDER, -erläd'r, n. sing. Se *Smorläder*.

PASSEVOLANS, --- långs, m. 3. (af fr. *Passevolant*, understucken karl vid mönstring) Den afgift, som rust- och rotheållare tillförene erlagt, i stället för koshåll åt den indelte soldaten under möten. *P-en är numera öfverflyttad på allmänna riksstaten.*

PASSGÅNG, m. sing. (ridk.) Visst sätt att gå hos hästar, då de på samma gång upplyfta fram- och bakfoten på ena sidan.

PASSGÅNGARE, m. 3. Häst, dresserad till passgång.

PASSIF, se *Passiv*.

PASSION, paschón, f. 3. (lat. *Passio*) 1) Lidande; pinsam sjukdom. I sammansättningar, såsom: *Passionspredikan, Stenpassion, Moderpassion.* — 2) Begär, som öfverskrider förnuftets gränser. *Hafva starka p-er. Kufva, beherrska sina p-er.* — 3) Häftig kärlek. *Hafva p. för någon. Älska med p.* — 4) Stark böjelse, starkt tycke för något. *Med p. älska spel, nöjen, ridning. Hafva p. för spel.* — 5) Föremålet dertför. *Spel är hans p.* — 6) Ifver, häftighet. *Arbeta med p. Han gör allting med p.*

PASSIONERAD, paschonéradd, a. 2. 1) Lidelsefull. — 2) Häftigt kär. — 3) Häftig, ifrig. — *Passionerad*, adv.

PASSIONSBLOMMA, paschónsblómma, f. 1. En blomväxt, så kallad, emedan de många fina delar af ovanligt utseende, som finnas i blomman, i förra vidskepliga tider blifvit ansedda såsom sinnebilder af de redskap, med hvilka vår Frälsare pinades. *Passiflora. Blå P.,* med fingerlikt delade blad och vackra små blommor. *P. coerulea.*

PASSIONSFRI, a. 2. Utan passioner, lidelser.

PASSIONSHISTORIA, f. sing. Se *Pinohistoria*.

PASSIONSMUSIK, paschónsmusik, f. sing. Oratorium, hvars text framställer Christi lidande och död, samt vanligen gifves Långfredagen.

PASSIONSPREDIKAN, f. sing. indef. eller:

PASSIONSPREDIKNING, f. 2. Predikan, som hålles öfver Christi pinohistoria, i veckorna under fastan.

PASSIONSVECKA, f. 1. Dymmelveck, påskveck.

PASSIV, -i'v, a. 2. 1) Overksam. *Förhålla sig p. P. lydnad*, blind l. *P. handel*, då en nation låter sina förnödenheter tillföras sig af

andra nationer. — *Syn.* Affektlös. — 2) (gram.) *P-t verb* eller blott *Passiv*, s. n. 3. (lat. *Passivum*) Det slags verb, som betecknar emottagandet af en verkan. — *Passiva*, -i'va, pl. (i handelspråket) Skulder. [*Passif.*]

PASSIVITET, --- ét, f. 3. Overksamhet.

PASSIVUM, -i'vumm, n. pl. — *iva.* (lat.) Passivt verb (se *Passiv*).

PASSIVT, -i'vt, adv. Overksam. *Förhålla sig p.*

PASSKULA, f. 1. (jäg.) 1) Kula, som något så när fyller kullet, dock så, att den kan nedskjutas med laddstocken. Kallas af utlänningen Kaliberkula. — 2) Hvad som i Sverige kallas Trångkula, kallas af utlänningen *Passkula*.

PASSLIG, a. 2. (pop. o. fam.) Medelmåttig, nästan dällig. *P. karl, måltid.* — *Passligen*, o. *Passligt*, adv.

PASSNING, f. 2. Handlingen, då man passar. **PASSOPP!** passåpp, int. Utrop, då man vill anbefalla någon att passa på, se upp.

PAST, påst, m. 3. 1) (mål.) Aftryck af gemmer i glas, lack, svafvel, gips, m. m. — 2) (kond.) Konfektmassa af olika slag, såsom Mandel-, Alté-, Essenspast.

PASTEJ, pastá'j, m. 3. (af ital. *Pasta*, deg) 1) Tillredning af hackadt kött eller fisk, med tillsats af kryddor m. m., som, inlagdt i deg uti en form, gräddas i ugn. — 2) Ett slags bakelse med fyllning af kött eller fisk. — *Ss. P-bagare, -deg, -form.*

PASTELL, pastáll, m. 3. (ital. *Pastello*, af *Pasta*, deg) Kritartadt stift, gjordt af en färgdeg, som fås genom pulveriserade färger blandande i gummivatten med blivhytt o. d. *Måla i p.*, med begagnande af dylika kritstänger.

PASTELLFÄRG, pastállfärrj, m. 3. Kritfärg, som torr och utan bindmedel användes till målning.

PASTELLMÅLARE, m. 3. Målare, som isynnerhet sysselsätter sig med pastellmålning.

PASTELLMÅLNING, f. 2. Målning med pastellfärger.

PASTELLSTIFT, n. 3. Se *Pastell*.

PASTILIE, -i'lie, m. 3. (fyrv.) Litet eldhjul.

PASTILL, -i'll, m. 3. (fr. *Pastille*) Helt liten kaka af ett slags sockerdeg, hvartill blandas hvarje-handa aromatiska ämnen, och som, sedan den erhållit en viss stadga, värmes öfver elden och hålles sedan droppvis på bleckplåtar. [*Pastilj.*]

PASTOR, pastárr, m. 3. (uttalas i pl. — tórárr) (latinskt ord, som betyder: herde) Andelig styresman för en kyrkoförsamling. Kyrkoherde. *P. primarius*, öfverkyrkoherde: benämning på kyrkoherden vid Storkyrkoförsamlingen i Stockholm.

PASTORAL, -- ál, a. 2. Som angår en pastors embete. — S. m. 3. 1) Herdeqvåde, herdedikt. — 2) Skådespel, deri personerne föreställa herdar och herdinnor.

PASTORAL-EXAMEN, -- älaxámänn, m. pl. — *amina*. Examen, som en prest måste taga, för att kunna blifva pastor i en församling.

PASTORALIER, -- áljárr, pl. 3. De inkomster in natura eller i penningar, hvilka äro anslagne en kyrkoherde till lön. Presträttigheter.

PASTORAL-TEOLOGI, -- álteáláji', f. 3. Läran om prestembetets utöfning. [— the —.]

PASTORAL-UTSKOTT, n. 3. Det utskott, som presteståndet vid riksdagarna brukar utvälja, för behandlandet af sådana frågor, som enskilt angå ståndet.

PASTORAT, -- át, n. 3. o. 3. 1) Kyrkoherdebeställning. — 2) En eller flera församlingar,